

РЕШЕНИЕ

№ 36680

гр. София, 06.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 09.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **757** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-207 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.19 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП) и чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба вх.№ 2905/24.01.2024 г., подадена от "Италгифт БГ" ЕООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], чрез адв.М., с която е предявен иск срещу Националната агенция за приходите, с претенция за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 1 111 155,70 лв., произтичащи от издаден Ревизионен акт № Р-22220220001646-091-001/17.01.2022 г. на ТД на НАП-гр.С., отменен с Решение № 713/11.05.2022 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, които вреди се твърди да представляват:

1. такси за съхранение на парични средства по банковите сметки на дружеството, в общ размер 94 814,81 лв.;
 2. заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение в размер на 64 048,09 лв. за обжалване по административен ред на указания РА;
 3. депозит в размер на 948 292,80 лв. (левава равностойност на 486 304 евро) по неизпълнен договор за поръчка № 2021/01/09.02.2021 г.;
- ведно със законната лихва за забава върху така претендираното обезщетение, считано от датата на предявяване на исковата молба (24.01.2024 г.) до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се и разноските по настоящото производство.

В исковата молба се твърди, че посочените имуществени вреди произтичат от РА № Р-22220220001646-091-001/17.01.2022 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА №

П-22221422015535-003-001/21.012022 г., отменен изцяло с Решение № 713/11.05.2022 г. на Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП. Развити са подробни съображения за естеството на претърпените вреди, както и за наличието на причинно-следствена връзка между тях и отменения РА.

В с.з. ищецът чрез адв.М. поддържа исковете, а в хода по същество, с молба от 01.10.2025 г. чрез адв.М. моли Съда да уважи предявените искове по изложените в исковата молба съображения. Претендира сторените по делото разноси в размер на 30 875 лв. съгласно представен списък.

Препис от исковата молба е връчен на ответника за отговор. В законоустановения срок по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от Националната агенция за приходите чрез юк.Н., която излага становище за допустимост на исковата претенция, но счита същата за неоснователна и недоказана, като в депозирания отговор развива подробни съображения в тази насока. Възразява, че липсват предпоставките на чл.1, ал.1 ЗОДОВ, като счита, че не е налице незаконосъобразен административен акт, реално настъпила вреда и пряка причинно-следствена връзка между акта и вредите. Излага доводи, че отмяната на РА не прави обезпечителните мерки незаконосъобразни, като поддържа, че ПНПОМ са самостоятелни административни актове, които не са били отменени по административен или съдебен ред, а са отменени служебно поради отпаднала обезпечителна нужда, а не поради незаконосъобразност. Подчертава, че липсват доказани имуществени вреди - не е доказано ползване на адвокатска услуга за обжалване на РА по административен ред, доколкото жалбата е депозирана от управителя на дружеството и към нея не е бил приложен договор за правна защита и съдействие и адвокатско пълномощно. Ответникът счита, че не е установена причинната връзка между загубения депозит и отменения акт, както и че таксите, които банката е начислявала на ищеца, не са свързани единствено с наложените обезпечителни мерки, като таксите са продължавали да бъдат начислявани и след вдигане на наложените запори. Счита, че от събраните по делото доказателства не може да се установи по безспорен начин връзката между твърдяната вреда и отменения РА. При липсата на законовите предпоставки на чл.1, ал.1 ЗОДОВ ответникът моли Съда да отхвърли исковата молба.

В с.з. ответникът чрез юк.В. моли Съда да отхвърли исковата молба като неоснователна и недоказана. Излага доводи, че претендираните от ищеца вреди не са настъпили вследствие на отменения РА и не е осъществен фактическият състав, обуславящ отговорността на държавата по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

С. градска прокуратура чрез прокурор К. дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция. Предлага на Съда да отхвърли изцяло предявените искове като недоказани по основание и по размер.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства намира за установено следното от фактическа страна:

Със ЗВР № Р-22220220001646-020-001/23.03.2020 г., връчена по електронен път на 30.03.2020 г., е възложено извършването на ревизия на "Италгифт БГ" ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за данъчните периоди от м.януари 2015 г. до м.февруари 2020 г. Срокът на ревизията е бил удължаван последователно със Заповед № Р-22220220001646-020-002/26.06.2020 г. и Заповед № Р-22220220001646-ЗИД-001/12.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП, като крайният срок за приключване е определен за 26.02.2021 г. Ревизионното производство е спряно със Заповед № Р-22220220001646-023-01/18.12.2020 г., и е възобновено със Заповед № Р-22220220001646-143-001/19.08.2021 г., със срок за завършване – 27.10.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-22220220001646-092-001/09.11.2021 г.

Дружеството е подало възражение по РД и е представило допълнителни доказателства.

Ревизията е приключила с РА № Р-22220220001646-091-001/17.01.2022 г., с който са установени допълнителни задължения по ЗДДС в общ размер на 18 865 994,80 лв., както и лихви от 10 014 472,83 лв. РА е поправен с РАПРА № П-22221422015535-003-001/31.01.2022 г., с който установените допълнителни задължения по ЗДДС са в размер на 18 865 334,80 лв. и лихви от 10 014 472,83 лв.

Ревизионният акт е обжалван пред Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП с жалба вх.№ 53-06-712/28.01.2022 г. на ТД на НАП-гр.С.. С Решение № 713/11.05.2022 г. Директорът на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП изцяло отменя обжалвания РА, поправен с РАПРА.

В хода на ревизията, въз основа на постановления за налагане на обезпечителни мерки, върху банковите сметки на дружеството са били наложени запори, както следва:

с Постановление № С200022-023-0001397/29.04.2020 г. и Запорно съобщение № С200022-003-0016934/29.04.2020 г.;

с Постановление № С210022-023-0002571/17.09.2021 г. и Запорно съобщение № С210022-003-0053008/17.09.2021 г.;

с Постановление № С2220022-139-0000163/24.01.2022 г. и Запорно съобщение № С2220022-003-0001387/24.01.2022 г.

След отмяната на ревизионния акт, запорите са отменени с Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки № С220022-024-0021044/27.05.2022 г. (л.116), издадено във връзка с Решение № 713/11.05.2022 г.

От представената банкова референция, издадена от ОББ АД (л.39), се установява, че банката в периода от 01.04.2020 до 28.06.2022 г. е събрала такси от дружеството-ищец за съхранение на парични средства в размер на 61 021,95 лв. по сметка с IBAN: [банкова сметка] и 17 329,67 евро (33 792,86 лв.) по сметка с IBAN: [банкова сметка].

Дружеството е извършило плащане на депозит по Договор за покупка № 2021/01 от 09.02.2021 г. (л.49), сключен с PS-Automobile е.К. – Германия в размер на 486 304 евро (л.59), за който се твърди, че е загубен поради неизпълнение, пряко обусловено от наложените запори върху банковите сметки на дружеството.

На 18.11.2021 г. в [населено място] между "Италгифт БГ" ЕООД – клиент, и Е. С. В. – адвокат, вписан в САК, е сключен Договор за правна защита с предмет оказване на правна помощ при изготвянето на възражение срещу РД и жалба срещу РА. За така уговорените услуги е уговорено клиентът да заплати възнаграждение съгласно чл.2, ал.1, б.,,а“ от договора в размер на 68 048,09 лв., платимо на части, съгласно договорните клаузи. Като доказателство за заплащане на уговорените услуги са представени платежни нареждания от 23.11.2021, 21.12.2021, 14.01.2022 и 23.02.2022 г. (л.65-68), от които се установява, че наредител е "Милано карс" ООД.

В хода на съдебното производство се приеха следните писмени доказателства, представени от ищеца: с молба 03.07.2025 г. – аналитичен регистър Група 50 от 01.01.2022 го 30.06.2022 г.; оборотна ведомост на "Италгифт БГ" ЕООД от 01.01.2022 го 30.06.2022 г.; месечни оборотни ведомости от 01.01.2022 го 30.06.2022; аналитичен регистър Група 50 от 01.01.2021 до 31.12.2021; оборотна ведомост на "Италгифт БГ" ЕООД от 01.01.2021 до 31.12.2021; месечни оборотни ведомости от 01.01.2021 до 31.12.2021; аналитичен регистър Група 50 от 01.04.2020 до 31.12.2020; оборотна ведомост на "Италгифт БГ" ЕООД от 01.04.2020 до 31.12.2020 г. и месечни оборотни ведомости от 01.04.2020 до 31.12.2020 г.

По делото беше изслушана съдебно-счетоводна експертиза с в.л. М. И., която даде основно и допълнително заключение.

В.л. дава следните отговори на поставените въпроси, както следва:

1. На кои дати и в какъв размер е изплатено адвокатското възнаграждение

Адвокатското възнаграждение по Договор за правна защита между "Италгифт БГ" ЕООД и адв.Е. В. от 18.11.2021 г., на стойност 68048.09 лв. е изплатено от сметките на "Милано карс" ООД, както следва:

- На 23.11.21 г. банков превод на стойност 17 000 лв. и основание плащане по договор за правна защита за сметка на "Италгифт БГ" ЕООД 1-во.
- На 21.12.21 г. банков превод на стойност 17 000 лв. и основание плащане по договор за правна защита за сметка на "Италгифт БГ" ЕООД 2-ро.
- На 14.01.22 г. банков превод на стойност 17 000 лв. и основание плащане по договор за правна защита за сметка на "Италгифт БГ" ЕООД 3-то.
- На 23.02.22 г. банков превод на стойност 17 048.09 лв. и основание Р. invoice.

Във връзка с разкриване на банкова тайна със съдебно удостоверение са изисканите от "Обединена българска банка" АД банкови извлечения, по сметка с IBAN - [банкова сметка], с титуляр адвокат Е. С. В. - САК, за периода от 23.11.2021 г. до 23.02.2022 г. Потвърждават банковите преводи по сметката на адвокат Е. С. В. получени от „Милано карс“ ООД на обща стойност 68048.09 лв.

1а. Какви счетоводни операции са взети във връзка с изплащането на адвокатското възнаграждение при ищеца.

В.л. е описало счетоводните операции във връзка с изплащането на адвокатското възнаграждение. Счетоводните записи са идентични за четирите вноски. Осчетоводяването означава, че се начислява намаление на задължението към доставчик Е. С. В., начислява се намаление на Разчети плащания от трети лица.

Осчетоводяването може да се проследи от Аналитичен регистър на "Италгифт БГ" ЕООД за период от 01.01.2022 до 31.12.2022 на доставчик Е. С. В. и Аналитичен регистър на "Италгифт БГ" ЕООД Сметка 401 Доставчици от 01.01.2021 до 31.12.2021 г. и от 01.01.2022 до 31.12.2022 г.

1б. Какви счетоводни документи са съставени и как са осчетоводени?

Първични документи във връзка с договор за правна защита с Е. С. В.:

Договор за правна защита и съдействие № 7/23.11.2021 г. на стойност 17 000 лв.: Дт сметка 602 Разходи за услуги - 17 000 лв., Кт 401/2 Доставчик Е. С. В. - 17 000 лв.

Договор за правна защита и съдействие № 9/23.12.2021 г. на стойност 17 000 лв.: Дт сметка 602 Разходи за услуги - 17 000 лв., Кт 401/2 Доставчик Е. С. В. - 17 000 лв.

Договор за правна защита и съдействие № 10/14.01.2022 г. на стойност 17 000 лв.: Дт сметка 602 Разходи за услуги - 17 000 лв., Кт 401/2 Доставчик Е. С. В. - 17 000 лв.

Фактура № 1/23.02.2022 г. на обща стойност 17048,09 лв.: Дт сметка 602 Разходи за услуги - 17048,09 лв., Кт 401/2 Доставчик Е. С. В. - 17 048,09 лв.

Счетоводните записи са идентични за четирите документа, като се начислява увеличение на Разходи за услуги, начислява се увеличение на задължението към доставчик Е. С. В..

Осчетоводяването може да се проследи от Аналитичен регистър на "Италгифт БГ" ЕООД за период от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. и от 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г. на доставчик Е. С. В. и Аналитичен регистър на "Италгифт БГ" ЕООД Сметка 401 Доставчици от 01.01.2021 до 31.12.2021 г. и 01.01.2022 до 31.12.2022 г.

Договор за паричен заем между "Италгифт БГ" ЕООД и "Милано карс" ООД, сключен на 19.11.2021 г. на стойност 68 048.09 лв., 4 бр. платежни от банковите сметки на "М. карс" към адвокат Е. С. В.: Дт 489/4 Разчети плащания от трети лица – 68 048.09 лв., Кт 159 Други заеми и дългове – 68 048.09 лв. Начислява се увеличение на Разчети плащания от трети лица, начислява се увеличение на задължение по договор за заем с "Милано карс" ООД.

Плащания по договора за заем от "Италгифт БГ" ЕООД не са правени видно от оборотна ведомост за период от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. и оборотна ведомост за период 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г. Крайното салдо по сметка 159 Други заеми и дългове и за двете години е в размер на 68 048.09 лв.

2. Кога е платен депозитът по Договор 2021/01 и кога е загубен поради неизпълнение на договора. Датата на плащане на депозита по Договор 2021/01 не може да бъде потвърдена категорично. Предоставено по делото платежно нареждане във валута от 10.02.2021 г. към PS-Automobile е.К от сметката на "Италгифт БГ" ЕООД в размер на 486 304 EUR. Статус на платежното - Чака потвърждение от клиента. Банково извличение за направения превод не е предоставено от счетоводството на "Италгифт БГ" ЕООД. Датата 10.02.2021 г. на платежното, предхожда периода за разкриване на банкова тайна.

"Италгифт БГ" ЕООД е отразило плащане на депозит на 10.02.2021 г. от банковата сметка в евро на дружеството и отписване на разход по сметка 629 на 31.12.2022 г. сумата от 945 260.46 лв., която е по-малка от левовата равностойност на 486 304 евро - 951 127.95 лв.

Има разминаване в датите на документите от PS-Automobile е. К и датата на осчетоводяване на разхода за загубен депозит.

3. Да се установи размерът на удържаните от Банка ОББ АД такси за съхранение на парични средства.

Изисканите от ОББ АД банкови извличения по сметка с IBAN [банкова сметка] с титуляр "Италгифт БГ" ЕООД за периода от 08.05.2020 г. до 15.11.2021 г. и по сметка с IBAN [банкова сметка] с титуляр "Италгифт БГ" ЕООД за периода от 09.12.2021 г. до 09.06.2022 г. потвърждават сумите в банкова референция от ОББАД ИД-108614/29.06.2022 г. Събрани такси в общ размер 94915 89 лв., формирани както следва:

- в лева за периода от 08.05.2020 г. до 15.11.2021 г. – 61 021.95 лв.
- в евро за периода 09.12.2021 г. до 09.06.2022г. - 17 329.67 евро, левова равностойност по централен курс на БНБ - 33893,94 лв.

В изисканите от ОББ АД банкови извличения основанията за събиране на такси са Такса обслужване, такса обслужване, такса съхранение на парични средства.

4.1. Какъв е размерът на законната лихва от датата на плащане па адвокатското възнаграждение; плащане на депозита по Договор 2021/01 и такси за съхранение на парични средства, до деня на завеждане на исковата молба — 24.01.2024 г.

Законната лихва за периода от дата на плащане до 24.01.2024 г. на адвокатски хонорар по искова молба от 24.01.2024 г. в размер на 68 048.09 лв. е 15 918.72 лв.

Законната лихва за периода от дата на плащане 10.02.2021 г. (непотвърдена) до 24.01.2024 г. на загубен депозит във връзка с неизпълнение на Договор 2021/01 в размер на 486 304 EUR с левова равностойност по централен курс на БНБ 951 127.95 лв., е 309439.21 лв.

Законната лихва за периода от дата на плащане до 20.02.2025 г. на такси за съхранение на парични средства от ОББ АД по искова молба от 24.01.2024 г. в общ размер 94 915.89 лв., е 26078.17 лв.

4.2. Какъв е размерът на законната лихва от датата на завеждане па иска 24.01.2024 г. до датата на следващото заседание.

Законната лихва за периода от 24.01.2024 г. до 20.02.2025 г. на адвокатски хонорар по искова молба от 24.01.2024 г. в размер на 68 048.09 лв. е 10 199.01 лв.

Законната лихва за периода от 24.01.2024 г. до 20.02.2025 г. на загубен депозит във връзка с неизпълнение на Договор 2021/01 в размер на 486 304 EUR с левова равностойност по централен курс на БНБ 951 127.95 лв., е 142 554.53 лв.

Законната лихва за периода от 24.01.2024 г. до 20.02.2025 г. на такси за съхранение на парични средства от ОББ АД по искова молба от 24.01.2024 г. в общ размер 949 15.89 лв. е 14225.94 лв.

5. Редовно ли е водено счетоводството на ищеца за исковия период.

Счетоводството на "Италгифт БГ" ЕООД е водено редовно, установени са пропуски в подаването на данни за свързани лица в декларация по чл.92 ЗКПО, в начисляването на лихви по договор за заем с "Милано карс" ООД и подавани отчети в Агенция по вписванията - Търговски регистър.

По допълнителната ССЕ се даде следното заключение:

1. Да се извърши детайлизация на платените такси за периода от м.декември 2021 г. до м. юни 2022 г. и се установи дали наличните средства са константна величина. На какво се дължи разликата за събрани такси за парични средства за периода м.май 2020 г. до м.ноември 2021 г.

Такса обслужване, такса обслужване, такса съхранение на парични средства включват и такси за обслужване на банкови сметки. Наличните средства по сметка с IBANBG17UBBS80021453953710 с титуляр Допълнителната ССЧЕ за периода от 09.12.2021 г. до 09.06.2022 г. не са константна величина, те намаляват с размера на удържаните банкови такси.

Съгласно Тарифа за таксите и комисионите за бизнес клиенти за периода от 01.08.2021 г. до 20.06.2022 г. такса за съхранение на парични средства по сметки в BGN и EUR на юридически лица и еднолични търговци се определят

Обща дневна наличност по всички сметки в BGN и EUR на клиент до 500 000 лв. (включително) Без такса
Обща дневна наличност по всички сметки в BGN и EUR на клиент над 500 000 лв. 0.8% годишно.

Разликата в събрани такси за парични средства за периода м.май 2020 г. до м.ноември 2021 г. се дължи на различната наличност по сметката, различния брой дни през съответния месец и различен % начислявана такса от банката, съгласно тарифата на банка ОББ АД отнасяща се за посочения период.

2. Да се пресметне за всеки един от установените размери на претърпените вреди по всяка точка от основната ССЕ, включително ако има промени относно банковите такси за свръхналичност след поставените въпроси от ответника, а именно:

- законната лихва от датата на причиняването на вредите (плащането на адвокатско възнаграждение, депозит по Договор 2021/01 и такси за съхранение на парични средства) до деня на завеждане на исковата молба - 24.01.2024 г.

- законната лихва от деня на завеждане на иска 24.01.2024 г. до деня на следващото съдебно заседание 05.06.2025 г.

Законната лихва за периода от дата на плащане до 24.01.2024 г. на адвокатски хонорар по искова молба от 24.01.2024 г. в размер на 68 048.09 лв. е 15 918.72 лв.

Законната лихва за периода от дата на плащане 10.02.2021 г. до 24.01.2024 г. на загубен депозит във връзка с неизпълнение на Договор 2021/01 в размер на 486 304 EUR с левова равностойност по централен курс на БНБ 951 127.95 лв., е 309 439.21 лв.

Законната лихва за периода от дата на плащане на такси за съхранение на парични средства от ОББ АД до 24.01.2024 г. в общ размер 94 915.89 лв. е 26 078.17 лв.

Законната лихва за периода от 24.01.2024 г. до 05.06.2025 г. на адвокатски хонорар по искова молба от 24.01.2024 г. в размер на 68 048.09 лв. е 12 904.21 лв.

Законната лихва за периода от 24.01.2024 г. до 05.06.2025 г. на загубен депозит във връзка с неизпълнение на Договор 2021/01 в размер на 486 304 EUR с левова равностойност по централен курс на БНБ 951 127.95 лв., е 180 365.83 лв.

Законната лихва за периода от 24.01.2024 г. до 05.06.2025 г. на такси за съхранение на парични средства от ОББ АД в общ размер 94 915.89 лв. е 17 999.24 лв.

Съдът ще коментира експертните заключения при излагане на правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Исковата молба е предявена в петгодишния давностен срок от влизане в сила на Решение № 713/11.05.2022 г. на Директора на дирекция ОДОП- [населено място] при ЦУ при НАП, с което е отменен изданието на

ищеца РА. Исковата молба е предявена от легитимиран субект – адресат на отменения РА, вследствие на който се претендират обезщетения за претърпени имуществени вреди, и при наличие на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима по смисъла на чл.204, ал.1 вр. чл.203 АПК.

По същество исквете са неоснователни.

Съобразно установените в чл.19 ЗНАП правила, агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им. Обезщетения за вреди от незаконни актове, действия или бездействия може да бъдат претендирани след тяхната отмяна. Отговорността на НАП обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.1 ЗОДОВ.

В случая по делото е установена първата предпоставка – отменен като незаконосъобразен РА, с който са установени задължения по ЗДДС в общ размер на 18 865 994,80 лв. РА е отменен в развитото се административно производство по обжалване пред решаващия орган – Директора на дирекция ОДОП. Следователно ищецът е доказал наличието на незаконосъобразен акт, издаден от административен орган при изпълнение на административна дейност по смисъла на чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

При това положение Съдът следва да прецени установено ли е по делото настъпване на вреди, а при положителен отговор – представляват ли тези вреди пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт.

Съобразно чл.154 ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. В противен случай Съдът е длъжен да приложи последицата при носене на доказателствената тежест, като приеме недоказания факт за неосъществил се. В случая ищецът е този, който следва да докаже, чрез провеждане на пълно и пряко доказване със съответните процесуални способности, настъпването на твърдените имуществени или неимуществени вреди, както и причинната връзка между тях.

По отношение на претендираната вреда - адвокатско възнаграждение в размер на 68 048,09 лв. Съдът намира следното:

Законодателят не предвижда ред за присъждане на разноски в производствата по обжалване на ревизионни актове по административен ред. Единственият път за защита на лицата е исковото производство по ЗОДОВ. Дискусионният момент е дали е налице причинно-следствена връзка между незаконосъобразния ревизионен акт и направените от ищеца разноски за адвокатска защита, след като процесуалното представителство и правната помощ не са задължителни и възнаграждението се изплаща въз основа на договор между ищеца и адвоката.

Производството пред Директора на дирекция ОДОП е иницирано от ищеца във връзка със защитата му срещу РА, издаден от органи по приходите при ТД на НАП. Съгласно ДОПК обжалването на РА по административен ред е задължително, а не алтернативно – РА. Правото на защита и правна помощ е основно конституционно право не само на гражданите, но и на юридическите лица, и упражняването му не може да се тълкува само и единствено като акт на свободната воля за договаряне на ищеца. Противното означава да се ограничи правото на защита посредством липса на възможност да се възстановяват разноските за защитата. Разпоредбата на чл.13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи /КЗПЧОС/, ратифицирана със закон, приет на 31 юли 1992 г., ДВ, бр.66 от

14.08.1992 г., обн., ДВ, бр.80 от 2.10.1992 г., в сила от 7.09.1992 г., регламентира правото на ефективни правни средства за защита: Всеки, чиито права и свободи, предвидени в тази конвенция, са нарушени, трябва да разполага с ефикасни вътрешноправни средства за тяхната защита от съответна национална институция дори и нарушението да е извършено от лица, действащи в качеството си на представители на официалните власти.

В тежест на ищеца е да докаже претърпяната вреда и причинната връзка между същата и отменения акт. За да бъде установена имуществена вреда, следва да се докаже извършено плащане от страна на ищеца, както и че така направеното плащане е във връзка с изпълнение на задължение по договора за правна защита. Това са факти, на които ищецът основава претенцията си за обезщетение и доказателствената тежест е негова.

Съдът намира, че претенцията за обезщетяване на вреди, настъпили от заплатено адвокатско възнаграждение за обжалване на РА по административен ред, е неоснователна поради следното:

Договор за правна защита от 18.11.2021 г. има за предмет защита и съдействие във връзка с обжалването на РД № 22220220001646-092-001/09.11.2021 г., като изпълнителят-адвокат следва да състави възражение срещу РД и жалба срещу РА. От доказателствата по делото се установява, че както възражението срещу РД, така и жалбата срещу РА са подадени от упълномощен представител на дружеството – Г. А. В., а не от адвокат Е. С. В., на която е било възложено извършването на тези услуги. По делото не е доказано, че договорът за правна защита е изпълнен, т.е. че възражението и жалбата са изготвени, респ. предоставени на ищцовото дружество от адвокат Е. В. по ел.поща или по друг начин, имащ ролята на приемо-предавателен протокол. Не е представена кореспонденция, водена между дружеството и адвоката или други доказателства, от които да може да се направи извод, че правните документи са изготвени от адвоката в изпълнение на задълженията му по договора за правна защита.

Представеният договор за правна помощ е годен да установи единствено възникналата облигационна връзка между страните, но не и неговото изпълнение. Ищецът е длъжен да докаже изпълнението на договора за правна помощ, доколкото основава на него искането си за присъждане на обезщетение. В настоящото производство това не е сторено.

По отношение на плащането по процесния договор за правна защита – видно от представените по делото платежни нареждания (Лист №65-68) се установява, че наредител и платец на плащанията е "Милано карс" ООД, а не "Италгифт БГ" ЕООД, който претендира, че е претърпял имуществените вреди. Независимо от това, че лицето А. М. е едноличен собственик на капитала на "Италгифт БГ" ЕООД и мажоритарен съдружник в "Милано карс" ООД, следва да се отбележи, че капиталовото дружество, каквото е ООД, е отделен правен субект от неговия едноличен собственик и/или съдружник, дори същия да е мажоритарен. Съответно доколкото по договора за правна помощ страна е "Италгифт БГ" ЕООД, това дружество е било задължено за плащания по него. Доколкото в настоящото производство се претендират вреди, които ищецът е понесъл от тях, следва да се докаже, че такива вреди реално са настъпили в неговия патримониум.

Видно е от представените платежни нареждания, че в тях не е конкретизиран договорът за правна защита, по който са извършени плащанията и Съдът не може по безспорен начин да заключи, че тези плащания са обвързани именно с процесния договор за правна защита. В основанията за преводите единствено е отбелязано, че плащанията са по договор за правна защита за сметка на "Италгифт БГ" ЕООД. Не може да се установи въз основа на какви правоотношения "Милано карс" ООД поема задълженията за плащане на адвокатско възнаграждение на "Италгифт БГ" ЕООД. На вещото лице е бил представен договор за заем между "Милано карс" ООД и "Италгифт БГ" ЕООД, но такъв не е представен по делото. В.л. е установило, че не са извършвани плащания по договора за заем, което е основание да се счита, че същият е използван като формално правно средство за осчетоводяване на разходи, които реално не са извършени от дружеството-жалбоподател с цел да се постигне неоснователно обогатяване, доколкото реално претърпени вреди за жалбоподателя липсват.

Налага се изводът, че предявената претенция за вреди вследствие на заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 68 048,09 лв. е неоснователна.

По претенцията за заплащане на обезщетение за вреди, вследствие на платени такси за съхранение на парични средства по банкови сметки в размер на 94 814,81 лв.

Ищецът твърди, че е претърпял имуществени вреди вследствие на такси за съхранение на парични средства, които банката е събираща от двете банкови сметки, на които органите по приходите са наложили обезпечителни мерки - запори. Обезпечителните мерки се налагат в хода на започнало ревизионно производство по нарочна процедура, регламентирана в ДОПК, с цел да се избегнат трудности, създадени от ревизираното лице, при събирането на определените с ревизионния акт публични задължения. Обезпечителните мерки се налагат с отделен административен акт - постановление за налагане на обезпечителни мерки, който от своя страна подлежи на самостоятелно обжалване по реда на чл.197 ДОПК. В тази връзка ищецът е имал възможност да се защити срещу така наложените обезпечителни мерки, но не се е възползвал от това и ПНОМ е влязло в сила. Ищецът не твърди да е претърпял вредите от наложеното му ПНОМ, а настоява, че те са вследствие на издадения му РА.

ПНОМ подлежи на административен и съдебен контрол отделно от контрола върху РА, т.е., ако при провеждане на този контрол би могло да бъде отменено като незаконосъобразно. В случая фактите по делото не са такива – от служебна справка в съдебно-деловодната система на АССГ се установява, че ПНПОМ изх.№ 200022-023-0001397/29.04.2020 г. и ПНПОМ изх. № С210022-023-0002571/17.09.2021 г. не са оспорени по съдебен ред, не се представиха и доказателства за оспорването им по административен ред, поради което Съдът приема, че те са влезли в сила. Следва да се отбележи, че действията на органите по изпълнението в случая не са в противоречие с материалния закон, доколкото законът позволява органът да пристъпи към обезпечителни действия преди да е приключило ревизионното производство и влизане на РА в сила, тъй като според ДОПК същият подлежи на предварително изпълнение.

От доказателствата по делото се установява, че впоследствие е издадено Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки изх.№ С220022-024-0021044/27.05.2022г., във връзка с Решение № 713/11.05.2022 г. на Директора на дирекция ОДОП. Основанието за неговата отмяна обаче е отпадане на обезпечителната нужда, а не материална незаконосъобразност. Отмяната на РА няма за последица незаконосъобразност на ПНОМ.

Постановлението за налагане на обезпечителни мерки не е обвързано с резултата от ревизионното производство, както и от законосъобразността на същото. Доколкото законодателят е предвидил специален ред за контрол и доколкото ПНПАМ е влязло в сила и не е отменено, не е налице възможност да се присъди обезщетение за вреди по реда на чл.1, ал. 1 ЗОДОВ. Вредите, които се твърдят от жалбоподателя, не произтичат от отменения по административен ред РА, а от нарочното ПНОМ. Следователно по отношение на тази искова претенция не е налице първата предвидена предпоставка за основателност на иска по чл.1, ал.1 ЗОДОВ - незаконосъобразен акт.

За пълнота на изложеното Съдът ще допълни, че от предоставената по делото банкова референция не може да се установи по безспорен начин основанието за събирането на процесните банкови такси. Видно от експертното заключение такива такси са събирани и след вдигането на запорите по сметките на жалбоподателя. Последният не е ангажирал доказателства, от които да може категорично да се заключи, че таксите са събирани единствено поради наложените запори.

Банковите такси биха били събирани и без наличието на наложени обезпечителни мерки, доколкото същите са обвързани единствено с общата дневна наличност по сметката, а дружеството е действащ търговец, който оперира с големи суми пари, видно от представените по делото доказателства, че към момента на налагане на обезпечителните мерки е имал достатъчно авоар по сметка си, с който да обезпечи предполагаемите публични вземания и дори е оперирал свободно със средствата над този размер.

При липсата на незаконосъобразен административен акт е безпредметно обсъждането на причинно-следствена връзка с твърдяните вреди.

По отношение на вредите, произтичащи от загубен от ищеца депозит по Договор за поръчка в размер на 486 304 евро.

По делото е приложен Договор за покупка – 2021/01, сключен между "Италгифт БГ" ЕООД и PS-Automobile е.К. (л.49). Предмет на договора е закупуването и доставка на автомобили, подробно описани в Приложение №1 към договора и заплащането и приемането на същите от ищеца. Договорът за покупка установява облигационното отношение, породило се между страните по него. Доколкото една от страните е чуждестранно юридическо лице, при спор във връзка с договора приложими са правилата на международното частно право. Съгласно чл.4, §1, б.а) от Регламент (ЕО) № 593/2008 („Р. I“) при договори

за продажба на стоки, какъвто се явява и приложеният по делото, при липса на избор за приложимо право, се прилага правото на страната, в която продавачът има обичайно местопребиваване. Следователно приложимото по отношение на процесния договор ще бъде немското право, но по делото не са представени доказателства за спецификите на чуждото право.

Видно от приложения по делото договор страните не са уговорили конкретни срокове и начини за плащане на цената по него, а в чл.2 е посочено, че купувачът се задължава да плати навреме и по подходящ начин цената на автомобилите на Продавача. Уговорен е единствено размерът на депозита - 10% от цената на договора или 486 304 евро. Посочено е, че същият ще бъде загубен от купувача, в случай, че последния се откаже от договора. В настоящият случай липсва отказ от "Италгифт БГ" ЕООД, следователно не е налице хипотезата за загуба на платения депозит. Дори да се приеме, че същият представлява задатък, то за да бъде задържан от продавача, следва договорът да е развален. По делото не е доказано, че продавачът е развалил договора. От приложената кореспонденция се установява, че продавачът е дал срок за плащане на цената в рамките на 48 часа посредством имейл от 27.09.2021 г. Ако се приеме, че това е покана за изпълнение и в случай, че не бъде изпълнено задължението, продавачът ще счита договора за развален, то е следвало да бъде даден подходящ срок за изпълнение, а срокът от 48 часа, който предвид сумата, предмет на договора, и обстоятелството, че страните са в различни държави, е недостатъчен и неподходящ.

Въпреки получения имейл на 27.09.2021 г., с който се иска насрочване на плащане в рамките на 48 часа, т.е. до 29.09.2021 г., ищецът не е поискал разрешение за неотложни плащания в рамките на този срок, а такова искане е постъпило едва на 25.11.2021 г., която дата е два месеца след срока, даден от продавача. Въз основа на направеното искане и представените доказателства публичният изпълнител е издал Разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания изх.№ 53-06-9299/06.12.2021 г., което е влязло в сила на 07.01.2022 г. Видно от имейл кореспонденцията, представена по делото, на 13.12.2021 г. ищецът е уведомен, че депозитът няма да бъде върнат.

От представения договор не може да се установи и кога ищецът е изпаднал в забава за плащането на цената, доколкото не са уредени срокове за плащане нито на депозита, нито на остатъка от цената, респ. не може да се установи на какво основание е задържан платения депозит.

От представеното платежно нареждане за плащане на депозита също, не може да се установи реално плащане, доколкото статусът на платежното е, че чака потвърждение от клиента. От проверката в счетоводството на ищеца вещото лице също не е могло да установи по безспорен начин плащането на посочената сума.

Предвид изложените съображения, предявените от "Италгифт БГ" ЕООД искове са неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени изцяло.

При този изход на спора ответникът има право на разноски. Същият своевременно е направил искане за присъждането им – депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение. Искането е основателно. На основание чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, и поради това, че делото е с фактическа и правна сложност и материалният интерес е над 10 000 лв., делото е продължило повече от три съдебни заседания, възнаграждението следва да бъде присъдено по реда на чл.25, ал.2 НЗПП - в максималния размер, предвиден в чл.25, ал.1 НЗПП, увеличен с 50 на сто от този максимално предвиден размер. Ето защо ищецът следва да заплати на НАП възнаграждение за юрисконсулт в размер на 675 лв., както и депозит за вещо лице в размер на 200 лв.

Така мотивиран и на основание чл.203 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ исковете, предявени от "Италгифт БГ" ЕООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], против Националната агенция за приходите, за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 1 111 155,70 лв., произтичащи от издаден Ревизионен акт № Р-22220220001646-091-001/17.01.2022 г. на ТД на НАП-гр.С., отменен с Решение № 713/11.05.2022 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, както следва:

1. такси за съхранение на парични средства по банковите сметки на ищеца, в общ размер 94 814,81 лв.;

2. заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение в размер на 64 048,09 лв. за обжалване по административен ред на указания РА;

3. депозит в размер на 948 292,80 лв. (левова равностойност на 486 304 евро) по неизпълнен договор за поръчка № 2021/01/09.02.2021 г.;

ведно със законната лихва за забава върху така претендираното обезщетение, считано от датата на предявяване на исковата молба (24.01.2024 г.) до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА "Италгифт БГ" ЕООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите: юрисконсултско възнаграждение в размер на 675 лв. /шестстотин седемдесет и пет лева/, както и разноски за изслушаното вещо лице по допълнителната съдебно-счетоводна експертиза, в размер на 200 лв. /двеста лева/.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: